

PROGRAMA DE MÀ

OBC & Childress —Boulanger, Garreta, Guinjoan i Sibelius

Palau 100

Divendres, 22 de maig de 2026 – 20 h

Sala de Concerts

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

Amb la col·laboració de:

ASSOCIACIÓ
ORFEÓ
CATALÀ

Ajuntament
de Barcelona
Institut de Cultura

Generalitat de Catalunya
Departament de Cultura

GOBIERNO
DE ESPAÑA

MINISTERIO
DE CULTURA

inaem

INSTITUTO NACIONAL DE
LAS ARTES ESCÉNICAS Y DE LA MÚSICA

Compromís amb el medi ambient:

EMAS
GESTIÓ AMBIENTAL
ISO 14001

AENOR
GESTIÓ
AMBIENTAL
ISO 14001

BIOSPHERE
SUSTAINABLE LIFESTYLE

Membre de:

EUROPEAN
CONCERT HALL
ORGANISATION

Programa

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya

Stephanie Childress, directora

I

Lili Boulanger (1893-1918)

D'un soir triste

Joan Guinjoan (1931-2019)

Fantasia del Trencadís

Juli Garreta (1875-1925)

Les illes Medes

II

Jean Sibelius (1865-1957)

Simfonia núm. 1 en mi menor, op. 39

Andante, ma non troppo - Allegro energico

Andante, ma non troppo lento

Scherzo: Allegro

Finale (quasi una fantasia): Andante - Allegro molto

Durada del concert:

Primera part, 50 minuts | Pausa de 20 minuts | Segona part, 45 minuts.

La durada del concert és aproximada.

#simfònica #patrimonicatalà #aniversaris

Palau de la Música Catalana

Palau 100

London Phil & Gardner
Ensemble Pygmalion & Pichon
Hong Kong Phil Orchestra & Peltokoski
Accademia Nazionale di Santa Cecilia & Harding
Philharmonia Orchestra & Salonen
Deutsche Radio Philharmonie & Pons
Batiashvili, Royal Concertgebouw Orchestra & Mäkelä
Passió segons sant Mateu de Bach, amb Simon Rattle
Nederlands Philharmonic & Viotti
Budapest Festival Orchestra & Fischer
San Diego Symphony Orchestra & Payare
The Constellation & Gardiner
Orquestra Simfònica del Gran Teatre del Liceu & Puig

Temporada 2026–2027
Entrades i abonaments a la venda

Poema

Pancratium maritimum

com quan en una nit de juliol
emergeix a la sorra un lliri de mar en silenci discretament
signant el miracle del bulb que floreix a la platja
amb tot aquest esforç descomunal per un dia de vida
només per viure un dia aquesta vida

així voldria jo una biografia

Mireia Calafell

Si una emergència (Proa Edicions, 2024)

Benvingut/da!

És el teu primer concert
de música clàssica
al Palau?

Consells per gaudir
de l'experiència!

Et cal saber...

Qui en són els protagonistes?

L'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC) i la directora Stephanie Childress. El conjunt català i la batuta francobritànica aconseguen en cada actuació una complicitat evident, gairebé fent música entre amics, anant tots a l'una. Formada primer en musicologia, és principal directora convidada de l'orquestra amb seu a L'Auditori de Barcelona i plegats han explorat repertoris tan diversos com autors russos, francesos o escandinaus, amb debilitat especial per obres del segle XX. L'OBC es troba en un moment especialment dolç, amb una plantilla consolidada i amb primers faristols que fins i tot podrien fer carrera com a concertistes.

Quines són les claus del concert?

El programa viatja per tres repertoris especialment estimats per Childress. El francès, amb *D'un soir triste* de Lili Boulanger, escrit entorn de la Primera Guerra Mundial i original per a trio de cambra. L'escandinau, amb la *Primera Simfonia* del finlandès Jean Sibelius, del 1899, just a tocar del segle XX. I el català, amb un fragment instrumental de l'òpera *Gaudí* de Joan Guinjoan i amb el poema simfònic *Les illes Medes*, del sardanista Juli Garreta, una peça que ens trasllada a la Barcelona del 1923, quan l'Orquestra Pau Casals la va estrenar en aquest mateix escenari.

A què he de parar atenció?

El programa visita estètiques amb una certa càrrega melancòlica. La *Primera* de Sibelius, amb olor postromàntica, lluita per imposar una veu pròpia finlandesa davant l'opressió tsarista, mentre que la peça de Lili Boulanger respira atmosferes ombrívols que perduren en la versió per a orquestra. Les dues obres catalanes miren dues personalitats locals de reconeixement internacional: *Les illes Medes* porten a l'actualitat el gran Pau Casals i el seu projecte simfònic truncat per la Guerra Civil, i l'obra de Guinjoan, "Fantasia del trencadís", és potser el fragment

més interpretat de l'òpera que va escriure inspirant-se en el gran arquitecte Antoni Gaudí.

Sabies que...

D'adolescent, Stephanie Childress sovint faltava a classe i passava les tardes veient els assajos d'escenari i d'orquestra a l'English National Opera del seu Londres natal. Amb setze anys va començar musicologia a la Universitat de Cambridge. Va ser una de les primeres directores a unir-se a l'Académie de l'Opéra National de París, on el 2027 dirigirà una nova producció de *Don Giovanni* de Mozart.

Veure l'OBC tocar al Palau és sempre un fet emotiu, ja que l'escenari modernista va ser-ne la seu des que el 1944 la va fundar el mestre Eduard Toldrà. El conjunt simfònic va oferir en aquesta sala les seves temporades anuals fins a la inauguració de L'Auditori, el 1999.

Forma part del
**Cercle
d'Abonats
del Palau**

Més que un abonament:
un compromís amb la cultura

Uneix-t'hi ara!

Comentari

Lili Boulanger va ser la primera dona que va guanyar el prestigiós Premi de Roma, la beca d'estudis concedida per l'Estat francès per residir tres anys a la capital italiana. Tenia vint anys i una salut molt delicada. Hi va anar al principi del 1914. Però l'inici de la Primera Guerra Mundial la va obligar a tornar a París uns mesos després. Encara va tornar a Roma breument el 1916. Conscient que li quedaven pocs anys de vida, es va dedicar completament a les composicions, sovint de gènere religiós i temàtica trista. Va morir el 15 de març de 1918, amb només vint-i-quatre anys.

D'un soir triste és una obra escrita entre el 1917 i el 1918. En va fer tres versions: per a violoncel i piano, per a trio de violí, violoncel i piano, i per a orquestra. Forma un díptic amb *D'un matin de printemps*. Les dues peces expliquen el pas d'un matí assolellat a una tarda nuvolosa. Per això *D'un soir triste* comença amb el tema *D'un matin de printemps*, que deriva en un ambient dens i encapotat, marcat pels instruments de vent-metall i la percussió. Després de diferents moments d'alta intensitat sonora, de dissonàncies i dinàmica forta, l'obra acaba en una calma abatuda, sense esperança. Lili va orquestrar les dues obres al mateix moment, en aquell darrer hivern del 1918, els últims dies abans d'una primavera que no va arribar mai.

Gaudí és una òpera en dos actes amb llibret de l'escriptor Josep Maria Carandell. Joan Guinjoan la va compondre entre els anys 1989 i 1992 per encàrrec de l'Olimpíada Cultural de Barcelona. Però no es va estrenar al Gran Teatre del Liceu fins al novembre del 2004. L'obra contraposa dues idees associades a l'arquitecte. Per una banda, l'entusiasme de dur a terme els propis ideals estètics i creatius; per l'altra, el recolliment d'una vida de sant, dedicada a la pobresa, la penitència i la pregària. En el rerefons de l'argument hi ha l'impacte ocasionat pels atemptats anarquistes que van marcar el tombant del segle XX a Barcelona i els incidents de la Setmana Tràgica del 1909.

“Fantasia del trencadís” és un ballet situat al principi del segon acte. L'escenografia envolta Gaudí d'un trencadís que representa l'esquerda social que el porta definitivament al misticisme. La fantasia esdevé un resum de la trama de la mateixa òpera, una realitat trencada que genera una nova realitat artística, talment com si fos el resultat d'aplicar la tècnica modernista del mateix nom, la unió amb argamassa de fragments reciclats de vidre, de ceràmica, de marbre i d'altres

elements constructius. El compositor va voler donar alhora un simbolisme cromàtic i natural concret a la música i representar l'ascensió espiritual del protagonista a partir de quatre colors bàsics: de la tonalitat fosca de la terra al blau transparent del cel a través del tronc gris dels arbres i el verd oxigenat de seves fulles. Guinjoan va utilitzar com a material de treball diferents cançons tradicionals del seu poble natal, Riudoms, a pocs quilòmetres de Reus. Amb aquest vincle, el músic reforçava el paisatge de la infància que compartia amb l'arquitecte protagonista de l'òpera.

Les illes Medes proposa una altra metàfora natural ben diferent. Juli Garreta era un enamorat del mar. Li agradava fer excursions amb barca per la Costa Brava, per les cales al sud de Sant Feliu de Guíxols, o en direcció al nord, cap a Roses. La idea d'aquest poema simfònic es remunta a uns dies passats a Begur l'estiu del 1907. Després d'un passeig marítim havien desembarcat a la platja de Sa Riera. Allí el compositor havia escrit una peça vocal sense lletra que van cantar davant la visió romàntica de les illes, sota la llum càlida del sol a la posta. Més d'una dècada després, el record d'aquella anècdota musical i biogràfica va guiar l'escriptura de Garreta.

L'Orquestra Pau Casals va estrenar el poema simfònic el 18 d'octubre de 1923, en la sèrie de concerts que organitzava cada tardor, quan Casals tenia el costum de programar les noves composicions de Garreta. L'obra comença i acaba amb la mateixa sonoritat plena i vertical del mar contra els espadats del cap de Begur. Però el contingut bàsic de la peça és un fragment quasi coral que toquen els instruments de corda i amplien els instruments de vent amb filigranes i ressonàncies delicades. Sembla com si Garreta hagués guardat a la memòria la peça vocal del 1907 i l'hagués completat amb un discurs d'evolució lenta i emoció creixent, que esclata just abans de tornar als acords del principi.

Jean Sibelius no va escriure una simfonia fins a l'abril del 1898, quan ja havia compost més d'una dotzena d'obres orquestrals i una òpera. La va estrenar l'Orquestra Filharmònica d'Hèlsinki el 26 d'abril de 1899, dirigida per ell mateix. Tot seguit va revisar la partitura. La versió definitiva es va interpretar l'1 de juliol de 1900. La *Simfonia* té una estructura habitual de quatre moviments, amb un segon moviment lent i un tercer de ritme àgil. Tanmateix, el primer moviment comença d'una manera sòbria i sorprenent: un solo de clarinet amb el rerefons d'una timbala en trèmolo. El mateix tema obre el quart moviment, però en aquest cas amb una instrumentació més completa i forta. A més del clarinet, tant el violí i la viola com el violoncel tenen diferents intervencions de solista. El gust per cercar aquest so més

íntim es troba també en els moments en què l'arpa sobresurt en l'acompanyament i gairebé assoleix el protagonisme típic dels conjunts de música de cambra.

La primera idea de Sibelius havia estat crear una simfonia programàtica, és a dir, amb un tema narratiu o una evocació poètica a cada moviment. Però finalment no va realitzar aquest pla i va compondre una obra de discurs bàsicament formal en què els motius i les melodies es desenvolupen i relacionen d'una manera quasi lògica, sense efectismes descriptius. A diferència de les tres obres anteriors, peces de moviment únic i caràcter evocatiu, la *Simfonia* és una composició que es vol centrar només en la música, sense referències externes.

Joaquim Rabaseda Matas, Escola Superior de Música de Catalunya

Connecta't a Palau Digital!

Concerts i continguts divulgatius
exclusius disponibles gratuïtament
a palaudigital.cat

Veure ara

Biografies

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya

© May Zircus

Amb una llarga trajectòria, fundada el 1944 per Eduard Toldrà, l'OBC és actualment un instrument compromès amb el gran repertori simfònic, el patrimoni musical català i la nova creació. Un altaveu de la modernitat musical al sud d'Europa amb un fort compromís social i fortament arrelat a la seva ciutat.

Durant la temporada 2022-23 l'orquestra inicià una nova etapa amb Ludovic Morlot com a nou director titular, i la temporada 2024-25 la francobritànica Stephanie Childress ha passat a ser-ne la directora convidada principal.

Al llarg de la seva història, l'OBC ha estat dirigida per batutes tan destacades com Sergiu Celibidache, Valery Gergiev, Christopher Hogwood, Mariss Jansons, Jesús López Cobos, Witold Lutosławski, Yehudi Menuhin, Mstislav Rostropóvitx, Kent Nagano o Heitor Villa-Lobos, entre d'altres.

L'orquestra col·labora habitualment amb grans artistes del panorama internacional, com Lang Lang, Janine Jansen, Mischa Maisky, Frank Peter Zimmermann, Arcadi Volodos, Vilde Frang, Pinchas Zukerman, Martha Argerich, Steven Isserlis, Patricia

Kopatchinskaja, Renaud Capuçon, Yuja Wang, Khatia Buniatishvili i Hilary Hahn, entre molts d'altres.

El seu compromís amb la nova creació l'ha dut a encarregar obres als creadors més destacats a escala nacional i internacional, com Hèctor Parra, Bernat Vivancos, Thomas Adès, Joan Magrané, Ramon Humet, Benet Casablanca, Raquel García-Tomás, Luca Francesconi, David Lang, Lisa Streich, Olga Neuwirth o Cassandra Miller.

Des de fa uns anys l'OBC desenvolupa una ambiciosa estratègia de posicionament internacional per mitjà d'una intensificació de la presència en entorns digitals, a la vegada que projecta gires com les que l'han dut a actuar en sales tan icòniques com el Musikverein i Konzerthaus de Viena, Concertgebouw d'Amsterdam, Royal Albert Hall de Londres, Carnegie Hall de Nova York o Suntory Hall de Tòquio. La temporada 2023-24 l'OBC va actuar a la icònica Elbphilharmonie d'Hamburg i a la històrica Konserthuset d'Estocolm, i el 2025 ho va fer al Festival de Pasqua d'Ais de Provença, Auditorium de Lió i Concertgebouw d'Amsterdam, i també tornarà a l'Elbphilharmonie d'Hamburg.

En el marc del projecte discogràfic de L'Auditori, l'OBC disposa d'un catàleg d'àlbums simfònics publicats en forma digital i accessibles gratuïtament a la plataforma L'Auditori Play, entre d'altres. En destaca el projecte d'enregistrament de la integral de l'obra simfònica de Maurice Ravel en mans del mestre titular Ludovic Morlot, de la qual ja aparegut el primer volum, amb una molt bona acollida de la crítica especialitzada: *“Poques vegades Ravel ha sonat tan màgicament encantat i tan subtilment orquestral”* («Rondo Magazin»), *“Cada època té els seus referents, no hi ha dubte que aquesta [edició discogràfica] formarà part del paisatge discogràfic del nostre temps”* («Crescendo Magazine»).

L'OBC ja ha publicat àlbums de compositors catalans, com Robert Gerhard, Núria Giménez Comas, Hèctor Parra, Bernat Vivancos o Miquel Oliu, entre d'altres. També ha obert una línia editorial de compositores amb les quals l'orquestra manté una relació artística estreta, com és el cas de la canadense Cassandra Miller, la nord-americana Gabriella Smith o la catalana Raquel García-Tomás.

Amb la col·laboració de:

Stephanie Childress, directora

© Karolina Heller

Nascuda a Londres en una família no musical, de jove sovint faltava a classe per passar les tardes observant assajos escènics i orquestrals a l'English National Opera, fins que finalment va deixar l'escola per estudiar musicologia a la Universitat de Cambridge amb només setze anys. El 2020 va obtenir reconeixement internacional en guanyar el segon premi al concurs de direcció La Maestra. Anteriorment havia fet una residència a la Villa Albertine, una xarxa d'arts i idees entre França i els Estats Units, i és membre del programa Franco-British Young Leaders. Va ser directora assistent de la St. Louis Symphony Orchestra, sota la direcció de Stéphane Denève, entre el 2021 i el 2023, i una de les primeres directores a formar part de l'Académie de l'Opéra National de Paris.

La directora francobritànica s'ha consolidat com una estrella emergent a ambdós costats de l'Atlàntic, igualment còmoda tant en l'òpera com en el concert simfònic. Gràcies a la seva marcada individualitat i a una programació atrevida i transversal, ofereix una visió innovadora del paper del director d'orquestra al segle XXI.

Childress ha rebut nombrosos elogis de la crítica per les seves interpretacions de les òperes de Mozart, *“revelant-se com una mozartiana fins a la punta dels dits”* («Opera Today», 2023), i farà el seu debut a l'Opéra de París la primavera del 2027 dirigint una nova producció de *Don Giovanni*. Ha dirigit produccions de *Die Entführung aus dem Serail* (Staatsoper d'Hamburg), *Don Giovanni* i *Le nozze di Figaro* (Glyndebourne), aquesta darrera elogiadíssima per Fiona Maddocks: *“La seva*

concentració i serenor van donar lloc a una interpretació d'una vitalitat àgil, detallada i segura” («The Guardian», 2022). Defensora de l'òpera contemporània, ha dirigit *Breaking the waves* de Missy Mazzoli a la Detroit Opera i *Ogres* de Simon Voseček a l'Òpera Estatal de Praga. Aquesta temporada ha presentat la seva primera producció de *La traviata* de Verdi a l'Òpera Nacional de Finlàndia, juntament amb una actuació de gala amb l'Opéra de París al Palais Garnier.

Inspirada per la naturalesa intrínsecament col·laborativa de l'òpera, Childress aporta aquest mateix esperit al seu treball simfònic i mostra una gran passió pels projectes interdisciplinaris, ja sigui amb cinema, teatre, dansa o fins i tot sessions de DJ. Reimaginar l'experiència del concert és al centre de la seva missió artística i el juny del 2026 col·laborarà amb el director Tom Morris en una exploració de la *Simfonia núm. 1* de Mahler a la St. John's Smith Square. Va començar la temporada 2025-26 debutant amb la Los Angeles Philharmonic al Hollywood Bowl, seguit de l'estrena a la costa Est de *Palette* d'Anna Clyne i la *Segona Simfonia* de Rakhmàninov a la Juilliard School. Continua com a directora convidada principal de l'Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya (OBC) i dirigeix programes que inclouen el *Concert per a violí* de Philip Glass i la *Segona Simfonia* de Schumann. Amb aquesta darrera inicia un cicle dedicat a Schumann que continua durant la temporada amb la Toronto Symphony Orchestra, hr-Sinfonieorchester Frankfurt i Minnesota Orchestra. Altres moments destacats inclouen els debuts amb la Zürcher Kammerorchester, BBC National Orchestra of Wales i el debut australià l'abril del 2026 amb l'Adelaide Symphony Orchestra.

La temporada 2024-25 va debutar amb les orquestres simfòniques de San Francisco, Houston i San Diego i va incloure el retorn a la Cleveland Orchestra per dirigir la *Simfonia Escocesa* de Mendelssohn al concert de cloenda del Blossom Festival.

Formació

Orquestra Simfònica de Barcelona i Nacional de Catalunya

Violins primers

Raúl García, *assistent de concertino* / Benjamin Scherer, *assistent de concertino* / Sarah Laura Bels / Pol Coronado / Walter Ebenberger / Ana Isabel Galán / Natalia Mediavilla / Lev Mikhailovskii / Katia Novell / Jordi Salicrú / Zabdiel Hernández / Paula Banciu*

Violins segons

Alexandra Presaizen *solista* / Mª José Aznar / Mª José Balaguer / Anna Castellani / Alzy Kim / Mireia Llorens / Melita Macelaru / Octavi Martínez / Robert Tomàs / Laura Pastor / Ícar Solé

Violes

Alejandro Garrido* *solista* / Noemí Fúnez *assistent* / Christine de Lacoste / Josephine Fitzpatrick / Franck Heudiard / Sophie Lasnet / Miquel Serrahima / Jennifer Stahl / Andreas Süßmayr / Adrià Trulls

Violoncels

Blai Bosser *assistent* / Oriol Prat* *assistent* / Irene Cervera / Lourdes Duñó / Vincent Ellegiers / Elena Gómez / Olga Manescu / Jean-Baptiste Texier

Contrabaixos

Luís Cabrera, *solista* / Dmitri Smyshlyaev, *assistent* / Gerard Dalmau / Apostol Kosev / Matthew Nelson / Albert Prat

Flautes

Francisco López, *solista* / Beatriz Cambrils / Ricardo Borrull, *flautí*

Oboès

Dolors Chiralt, *assistent* / José Juan Pardo / Disa English, *corn anglès*

Clarinetes

Pedro Franco *solista* / Francesc Navarro / Maria Rubio, *assistent* / Alfons Reverté, *clarinet baix*

Fagots

Silvia Coricelli *solista* / Noé Cantú / Thomas Greaves, *assistent* / Slawomir Krysmalski

Trompes

Juan Manuel Gómez, *solista* / Pablo Marzal, *assistent* / David Bonet / Artur Jorge

Trompetes

Mireia Farrés, *solista* / Miguel Herráez / Adrián Moscardó

Trombons

Eusebio Sáez *solista* / Pablo Rodríguez / Gaspar Montesinos, *assistent* / Raúl García *trombó baix*

Tuba

José Vicente Climent*

Timbales

Andreu Ferrandis*

Percussió

Joan Marc Pino, *solista* / Juan Francisco Ruiz / Ignasi Vila / Miquel Àngel Martínez*

Arpa

Magdalena Barrera, *solista*

Celesta

Emeline Archambault*

*Personal extern

Directora tècnica: María Marí

Cap del departament artístic: Montserrat Grau

Assistent direcció tècnica: Núria Torrens

Responsable producció: Jose Sanchis

Contractació externa: Christian Boguslawski

Arxivera: Begoña Pérez

Administrativa: Mercè J. Puertas

Encarregat d'orquestra: Walter Ebenberger

Responsable tècnic: Ignasi Valero

Tècnic d'escena: Luís Alberto Hernández

Amb la col·laboració de:

Essència Palau

Flors, fragàncies
i Modernisme:
un passeig sensorial únic

Reserva ara
la teva visita!

També et pot interessar...

Tardes al Palau

Diumenge, 31.05.26 – 17.30 h

Sala de Concerts

—*Requiem* de Mozart

Orquestra del Miracle

Mireia Tarragó, soprano

Mercè Bruguera, mezzosoprano

Joan Francesc Folqué, tenor

Pau Armengol, baríton

Cor Francesc Valls (Pere Lluís Biosca, director)

Juan de la Rubia, director

H. Purcell: “March” de *Music for the Funeral of Queen Mary*

P. Requesens: *Defalliment i coratge* (estrena absoluta)

H. Purcell: “When I am laid in earth” de *Dido and Aeneas*

W. A. Mozart: *Requiem*, KV 626

Preus: de 20 a 68 euros

Mecenes d'Honor

Agrolimen⁷¹

GRUP **euromadi**

Sabadell
Fundació

Damm
Fundació

FUNDACIÓ **Gandara**

Fundació "la Caixa"

Fundació
Grup Farmacèutic
Salvat

Occident
Fundació

Santander
Fundació

HAVAS

Ibercaja

isp
Inversions y Servicios Publicitarios

Limak

Telefónica

The
NANDO
and **ELSA**
PERETTI
foundation

Mecenes Protectors

artyplan⁴

CASA CUPRA
SAVAL

CATALONIA
HOTELS & RESORTS

camins.cat

COL·LEGI DE
FARMACÈUTICS
DE BARCELONA

CONTROL
GROUP

DES
Eventi y Spettacoli SL

eurofragrance

exea
impact
The Puig Family
Foundation

EY
Shape the future
with confidence

factorenergia

Fundació
FLUIDRA
Llegat Joan Planes

Fundación
Dvesta

Fundación **mlh**
Manuel Lao

repsol
fundación

Gramona

GVC Gaesco

mesoestetic

MITSUBISHI
ELECTRIC
Changes for the Better

moventia

Nestlé

savills

SEIDOR

VEOLIA

Mecenes col·laboradors

ac marca
Advancing
in Care

aena
aeroports
per a tu

BALOT
EVENTS
CATERING BARCELONA

CARDONER
GROUP

CHRISTIE'S
INTERNATIONAL REAL ESTATE
BARCELONA

Coca-Cola

Deloitte.

endesa

eurofirms
People first

FC BARCELONA

hp

illy

GRAU
joleriafrau.com

REIG JOFRE

Mitjans Col·laboradors

Col·laboradors

Armand Basi – Ascensors Jordà – Bagués Marsiera Joiers – Caixa Enginyers – Calaf Grup – CECOT – Centre Odontològic Dígest – Colonial SFL – Fundació Antoni Serra Santamans – Fundació Castell Peralada – Fundació Metalquímia – Gómez-Acebo & Pombo – Helvetia – L'Illa Diagonal – Quadis – Saba – Saret de Vuyst Travel – Scasi Soluciones de Impresión – Sesé – Soler Cabot

Benefactors d'Honor

Professor Rafael I. Barraquer Compte – Francesc Xavier Carbonell Castellón – Mariona Carulla Font – M. Dolors i Francesc – Pere Grau Vacarisas – María José Lavin Guitart – Marta Mora Raurich – M^a. del Carmen Pous Guardia – Daniela Turco – Joaquim Uriach i Torelló – Manel Vallet Garriga

Benefactors Principals

Elvira Abril – Eulàlia Alari Ballart – Pere Armadàs Bosch – Rosamaria Artigas i Costajussà – Núria Basi Moré – Zacaries Benamiar – Lluís Carulla Font – Amb. Prof. Mark Dybul i Mr. Jason Claire – Joaquim Coello Brufau – Josep Colomer Viure – Josep Daniel i Lluïsa Fornos – Isabel Esteve Cruella – Casimiro Gracia Abian – Jordi Gual i Solé – Ramón Poch Segura – Juan Eusebio Pujol Chimeno – Juan Manuel Soler Pujol

Benefactors

Maria Victoria de Alós Martín – Mahala Alzamora Figueras-Dotti – Gemma Borràs i Llorens – Jordi Capdevila i Pons – Oriol Coll – Rolando Correa – Elvira Gaspar Farreras – Pablo Giménez-Salinas Framis – Maite González Rodríguez – Irene Hidalgo de Vizcarrondo – Pepita Izquierdo Giralte – Immaculada Juncosa – Isaac Martín Salvà – Juan Molina-Martell Ramis – Joan Oller i Cuartero – Rafael Pous Andrés – Inés Pujol Agenjo – Pepe Pujol Agenjo – Toni Pujol Agenjo – Olga Reglero Bragulat – Carla Sanfeliu – Josep Ll. Sanfeliu – Marc Sanfeliu – Elina Selin – Jordi Simó Sanahuja – M. Dolors Sobrequés i Callicó – Salvador Viñas Amat

PALAU
DE LA
MÚSICA
ORFEÓ
CATALÀ

